

SAİT FAİK ABASIYANIK

23 Kasım 1906'da Adapazarı'nda dünyaya geldi. İstanbul Erkek Lisesi'nin sonuncu sınıfında iken Bursa Lisesi'ne geçti, buradan mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde bir süre eğitim gördü. Ekonomi öğrenimi için İsviçre'ye gitti. Kısa süre kaldı ve Fransa'ya geçti. 3 yıl Fransa'da yaşadı. Yurda dönüşte ticaretle uğraştı. Bir süre Halıcıoğlu Ermeni Yetim Mektebi'nde Türkçe grup dersleri öğretmenliği yaptı. Hikâyeleriyle tanındı. Yaşamını Şişli'de Bulgar Çarşısı'ndaki apartman ve Burgaz Ada'daki köşklerinde annesi ile geçirdi. Evlenmedi. Ölümünden sonra

Burgaz Ada'daki evi müze hâline getirildi. 11 Mayıs 1954'te sirozdan öldü. Annesi, ölümünden sonra "Sait Faik Hikâye Ödülü" oluşturdu. Olayı temel alan geleneksel öykü kalıplarını yıkarak Türk öykücülüğünde yeni yollar açtı. Şiirsel bir anlatım, gerçeği çeşitli durumlarıyla görünür kılan bir gözlem ve izlenim gücüyle kendisinden sonraki öykücülere önderlik etti. Çağdaş edebiyata katkılarından dolayı Amerika'daki Uluslararası Mark Twain Derneği'nin onur üyeliğine seçildi.

KIRMIZI YEŞİL

Kıyısına tuz ileten rüzgârı
balıkların yüzdüğünü duyarım
Dinlerim yosunların konuştuğunu
midyelerin ağladığını.
Aşkın bir kanadı vardır kırmızıdır
delinir
kan akar.
Bir kanadı var
zehir yeşili...

SÖZ AÇINCA

Fırtınaları ayağınıza
Meltemleri saçınıza yollayacağım.
Yakamozlar tırmanacak göğsünüze
Martılara söyleyeceğim gelsinler.
Sivriada'nın boz tavşanları
Kulağınıza fısıldayacak.

Sandalsız balıkçılar da gelecek.
Ay ışığını
Martının sırtından alıp
Akşam üstlerini
Kordela balığından
Karabataklardan karanlığı
Ben alıp getirsem...

Nisan yağmurları yağmış Levent'e
Onlar tanıklık etsinler olmazsa.
Nisan yağmurları tane tane.
Benden yana konuşacaklar bakın
Cümle balıkçılar
Karidesler, pavuryalar, böcekler
Istakozlar.

Akdeniz adalarına haber yolladım
Sardunya Adası benden yana çıkacak
Yırtık yelkenler benden yana.
Benden yana bu yas dökülmüş
sandallar
Medarı Maişet, Şemşiri Hücum,
Maksut Kaptan
Ceylanı Bahri, Denizkızı, Bereket
motorları benden yana.

Ama ben yine de tavşanları
Sivriada'nın boz renkli tavşanlarını
Kimselere değişmem.
Onları göndereceğim kulağınıza
Fısıldamaya
Meremet yapan Ermeni kadınları var
ya Kumkapı'da.

Arslan gibi kadınlar
Memelerinden sert balıkçılar süt
emmiş
Ak düşmüş saçlarına erkek yürekleri
açılmış.

Meremet yapan kadınlar
Onlara da açtım bu sevdadan.
Hepsi
Marmara
O canım su
Sivriada
O yalnızlık, kimsesizlik, balıkçının
hürriyet heykeli.

Dülger balığı
O canavar görünüşlü
O uysal balık.
O sandallar, o tavşanlar, o motorlar
Hepsi hepsi gelecekler.
Deniz diplerinden yakamozlar
Dikenleri batan süngerler
Hepsi hepsi gelecek.
Benim için konuşmaya, dinlersen
Onlara da açtım bu sevdadan.

ÖYKÜLERİNDEN BAZILARI

Semaver (1936)

Sarnıç (1939)

Şahmerdan (1940)

Lüzumsuz Adam (1948)

Mahalle Kahvesi (1950)

Havada Bulut (1951)

Kumpanya (1951)

Havuz Başı (1952)

Son Kuşlar (1952)

Alemdağ'da Var Bir Yılan (1954)

ROMANLARI

Medar-ı Maişet Motoru (1944,
ikinci baskı 1952'de "Birtakım
İnsanlar" adıyla)

Kayıp Aranıyor (1953)

Yaşamak Hırsı